

Василя Титечка – члена Національних спілок журналістів і письменників України, лауреата літературних премій імені Леоніда Куліша-Зіньківа та «Кобзарик» у галузі дитячої літератури, вчителя, кореспондента, автора понад двадцяти збірок – добре знають на Сарненщині та за її межами. Його творчість випромінює позитив, заряджає енергією й утверджує життєрадісність. Поціновувачі майстерного слова Василя Титечка не заперечать, що його збірки-антистреси не можливо читати без посмішки. Тож не дивно, що за цим автором укріпився образ уважної до деталей людини з унікальним почуттям гумору, яка тонко розуміє дитячу психологію, вміє імпровізувати та знаходити дотепне слово в найнеочікуваніших ситуаціях. Але з виходом нової збірки «Прострілені весни» поет постав в абсолютно новій іпостасі, оголивши чоловічий нерв, який щиро болить за Україну.

Тож наприкінці грудня в читальній залі районної бібліотеки відбулася презентація цієї збірки. Ведуча заходу Тетяна Лімонова запитувала в поета про різне: життя та творчість, кумирів і наставників, роботу та сім'ю. Відповідаючи, Василь Титечко з теплотою згадував відомого письменника Леоніда Куліша-Зіньківа, до якого щонеділі приносив нові вірші та жадібно чекав настанов і порад. А присутнім навіть показав старенькі зошити, в яких зафіксував перші спроби пера. Привітати письменника прийшли шанувальники, друзі, колеги та місцеві майстри писемного слова.

«Прострілені весни» – збірка не схожа на жодну, які автор видавав раніше. Вона лірична, філософськи наповнена та концептуальна до останньої деталі. Символічна назва поєднує два далекі за сприйняттям поняття «весна», яка все оживляє, і «постріл», що приносить розруху і смерть, вказуючи на основне ідейне джерело видання – події на сході нашої держави. Власне, це протиріччя збереглося і в самій поезії: в ній ви знайдете біль і щастя, радість і смуток, старість і дитинство, любов і розлуку, загибель і жагу до життя. Вірші «Простріленої весни» апелюють до найрізноманітніших людських почуттів, пов'язуючи їх воєдино, подібно як вишукана страва водночас поєднує п'ять смакових елементів: солодке, кисле, солоне, гірке та гостре.

Василь Титечко розділяє думку, що митець не може стояти осторонь подій, які відбуваються в рідній країні. Під час читання поезії було помітно, як творчість автора «поранила» війна. Йому болить за кожного солдата, який постраждав на війні. Втім із властивим Василю Титечку оптимізмом він вірить у мир в Україні. Тож не опускає рук, а планує видавати нові книги, і над двома (сказав по секрету) вже почав працювати.